

ב"ל (תל-אביב-יפו) 40844-06-12 - זהבה סיקל נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 40844-06-12 - זהבה סיקל נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 40844-06-12
זהבה סיקל

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד שרון ירמיהו

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[03.02.2013]

השופטת שרה מאירי

ע"י ב"כ עו"ד צ'צ'יאן

החלטה

א. בפני בקשת המערער (מ- 15.1.13) לקיום דיון הוכחות והארכת מועד לסיכומים. טוענת המערער כי צרפה לערעור מסמך מתקן מ- 8.7.12 מרופא קופ"ח ("האישור המתקן"), המתקן הטעות ברישום שביצע הרופא באישור רפואי מ- 27.2.06 ("האישור"). לועדה לא צורף מסמך זה, אך בחווה"ד מטעמה הוקדשה פסקה מיוחדת בדיון על טענת "מצב קודם" והנוח בפני הועדה סיכום מידע מתקן. הועדה לא עשתה שמוש בסמכותה לחקור את הרופא ואף לא דרשה תשובות בכתב, אף שהסתמכה על האישור. ב. בתגובתו (מ- 23.1.13) עתר המשיב לדחיית הבקשה. עסקינן בערעור על החלטת ועדה רפואית לעררים (נ"ע) מ- 7.5.12, שהתכנסה בעקבות פס"ד מ- 6.10.11 ("הועדה"; "פסה"ד"). משעסקינן בערעור המוגבל לשאלה משפטית בלבד ולא שאלות עובדה, ראיות והליך הוכחות - אין מקום לבקשה. גם לגופא אין הצדקה לבקשה: לועדה לא הוגש האישור המתקן, אישור המאוחר (בחדשים) לועדה. ממילא גם אין לחקור הרופא על האישור המתקן המאוחר לועדה ושאינו חלק מהערעור. הועדה דנה בנכוי מצב קודם במכלול רישומים ושיקולים רפואיים. לגופא - יטען המשיב בסיכומיו. ג. המערער בתשובה לתגובה (מ- 23.1.13) טענה כי משהועדה בהתכנסותה הראשונה לא התייחסה לסיכום מידע רפואי מ- 29.11.10, המתקן האבחנה הנדונה ל- 2.2005 (ולא 3.2004, כבאישור) והסתמכה "בחוסר תום לב" על רישום שגוי ("האישור") - עשתה המערער את "עבודת הועדה" והגישה את האישור המתקן.

בכך "המערערת עשתה מעבר למוטל עליה בעוד שועדת הערר בחרה לפעול במחדל" על כן מבקשת היא "להכיר בסיכום המידע הרפואי המתוקן כראיה לאמיתות תוכנו" ובנוסף גם הכרה באישור המתוקן. לאור האמור, עתרה להתיר הגשת האישור המתוקן "בבחינת חריג לכלל האוסר הגשת מסמך חדש בפני הועדה". ד. ולהכרעתי -

בהליך זה טוענת המערערת כנגד החלטת הועדה הרפואית לעררים בנ"ע מ- 7.5.12 ("הועדה"), שדנה בעניינה של המערערת בעקבות פס"ד מ- 10.10.11.

ביה"ד בפועלו בערעור - נדרש לבחון אם קיימה הועדה את מצוות פסה"ד, שאם לא כן - בפנינו טעות משפטית. ביה"ד אינו שומע ראיות.

ודאי וודאי אין מקום כי ביה"ד ישמע ראיות באשר למסמך מתקן שנתן הרופא, בין אם "תיקן" את האישור ב- 2010 ובאין אם (כנטען בתגובה, בסיכום מידע רפואי מתקן) ובין אם באישור המתוקן. כך גם לא נדרש בהליך דנא לשאלה אם בחווה"ד מטעם המערערת הוקדש פרק לנושא מצב קודם אם לאו. אין ביה"ד דן עתה בערעור גופא.

בהתאם - אין מקום לשמיעת ראיות ולזימון הרופא ע"מ שיחקר על תיקונים שביצע ברישומים הרפואיים. כך גם, לא "ביצעה" (ולא "תיקנה") המערערת את פעולת הועדה. גם הועדה אינה נדרשת להליך ראיות, אין היא בימ"ש ואינה נדרשת לחקירת רופאים שונים.

[כך גם, לו הייתה בפנינו חוו"ד חדשה, שניתנה לאחר הועדה - לא היה מקום אך בשל הגשתה - להחזיר עניינו של מערער לועדה, ע"מ שתתייחס אליה, קל וחומר אין מקום לבקשה דנא].

אין מקום לחקירת הרופא בביה"ד בהליך שבפניי (ולמעלה מן הצורך - לא היה מקום "לחקירת" הרופא ע"י הועדה). בהתאם, אין מקום "לחריג" ואף לא להגשת האישור המתוקן לועדה. הבקשה נדחית.

אך משלא נתבקשו - אין ניתן צו להוצאות כנגד המערערת בבקשה. סיכומי מערערת עד ליום 25.2.13 סיכומי משיב עד 30.3.13. לעיון למתן פס"ד.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ג, (3 פברואר 2013), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.